

1819

de fendes tag. Diont jun gave
Plyttu og Puly af sin forrige Egnepræst, saa
for fende som blodtørstig Tøle gud for en

Deres søjnelbaarne højernordisid tillad,
at jeg erbedigt bringer i befagligt
Vring: at det nævnte Kirkensanger (og Skole),
lovere ombud i Ostermarie Bogn ved Slade,
rupes ved endnu ikke er besat. —

X

Jeg gav mig den Løstid tilligmed den
søndre Ansøgninger, at foreslaad den datta
ombud Jens Pedersen, Kirkensanger og Skole,
lovere i S. Dorids Bogn, og i detsæde af saam
Løstlyttær, Christian Valeur Lilliendabe, for
cider Uudalover ved Almuu Colnu i Ronne,
(og som er dimitteret fra det forordnede
Terninarium, at træde i saam Par.

Ronne den 5te Januar 1819.

erbedigt
J. J.

J. J.
Hr. Biskop Munter,
København af Danmark, S. S. —

malte Clemens...
le sende dag. Hønt sin fader det til at
Ligthed og Jule af sin forrige Fogedpost, for udf
for sende som blodtørstig Jule ved for en Jule
til sampelet blot nogle: Ingenne Rivlabe
M. anden forfatter Ingen

privat

Højvaldaarn Højevordige
fr. Vilhelms Mønter,
Kontor af Dannebrog,
samt Dannebrogsmænd!
p. 70.

Det glæde faar, at Deres Højvaldaarn Højevordige,
der, som min niadanneste Løber, sidde og saa Møget til
ind, jeg nu er 18 Aar, som offentlig Løber i Kjøbenhavn,
for vorst, - og sidenhen, som Kjøbstads gæstlige Overstødt,
for forst saamegen Andual i min faldige Besørdning
til det fubede, jeg nu betjener, og min allernaadigste
Anseelse, som Løber og Forstander for det kongelige
Købstads Seminarium for paa København - gunstigt
vil forinde mig Deres fornaadige Andafaling og
kærlige Medvirken til min Fremtid held og Lykke,
giver jeg mig fornav indvandtningen den Dristighed
at ihvor det Dulle, at jeg med gunstigt Andafaling
af Deres Højvaldaarn Højevordige maatte bringes
i Forslag til allernaadigt at være ansat, som
Kjøbstads og Forstander for det kongelige Købstads
Seminarium paa Sønderup i Sjælland. -

3/2 1819

frøder Manneff
und Leder for uogderen i Danmarks
maldte Clemensker af Bolbroe, af
Kjønt sun færd

Om min Liv, madan jeg skulde med Høibankens
Højerskole, tillader jeg mig blot at anføre, at Dets
Højreskole Højerskolefuld Sels in examine theologicæ
publico, hængte mig Karakteren "Laudabilis et quidem
egregie." Og end min Dindighed og Liv, som Religionen,
Lærere angaar, naar jeg at antage, at den Befordring,
som i Aaret 1812 allerede var forment mig, til det
Højreskole, jeg nu forstaaer, min Høibank i Aaret 1815
til at være Høibank af Høibankens, som fremtraadte for
Dets kongelige Høibankens Høibankens Høibankens
allermindstendige Høibankens i Høibankens af Høibankens
Høibankens og endelig min Høibankens i Aaret 1816 til at
være Høibankens - Lærere og Høibankens for på Landet,
ville være tale til min Høibank; ligesom jeg også
Lærere mig af min Høibank for anbefalende Høibankens.

Dets Højreskole Høibankens tillade mig gunstigt
for at anføre Høibankens til mit Liv om allerede
Høibankens til Høibankens, eller, hvis min allermindstendige
Høibankens for Høibankens for selv sig indtræffe, til at Høibankens
Høibankens. Jeg har Høibankens til at arbejde i det Høibankens
Høibankens og Høibankens Høibankens, end Høibankens, i hvilken jeg nu er
Lærere; og, hvis Høibankens Høibankens Høibankens, er det min
Høibankens at Høibankens at Høibankens, hvis Høibankens Høibankens Høibankens,
som min Høibankens, er Høibankens af Høibankens.

Heing af ...
at jeg nøder til at ta
at let til at venta Du
... la udfør

Jeg har ingen Weidler, men J uforfærdede Vorn, og min
Dann bærer det 10te miler sit hjerte. I min uuværende
Villing kommer mig nok en gang til Fremgang ved
Weidau/Kabarnes Dann, og "ni ulterius progrediatis retrogrediatis
necesse est." — Det er jeg nu noget over 100 Alar, man undvii
ikke alder, end at jeg, miler blivare Om/tenliggader, fulde
Lunge arbejde mig fremad paa den mig saa fællige Dann.—
Ih Buthing tillader jeg mig atter at have mig anbefalet
til Dares Hjovalbaarnu Hjovaldigfede, nadmanente
gunstige Dannaagenfer. ~

Nylars Prospegard
paa Loonholm, d. 5 Februarü 1819.

underdanigen

Jegs forvalbaarne forordsiges vilde lillad
at jeg færdig fremkomme med en Klage, som er mig
saa meget ubesagelig, som den natog er over en af mine
Limbdröden. Jeg ser en gammel Köster, der er en
fattig fule efter afgangne Fogedigen Hiorthel Clemens
sindes Manigfald og Borupsten. Denne fule ser lidt og
end lader for uvordig en Besandling af Hofsten til de
malde Clemensker og Bolbroe, at jeg vider til at ta
de sende Sag. Vint som færdig det til at vente de
Rigtkeds og Sjæls af sin forrige Fogedigest, som udfærd
som sende som blodtørstig Tjalu gud som en Lulligfald.
Lil sompal blot nogle; Jagneur Rindabog, som
Rindaborgen, der i Wacantien forfatter Jagneur som
bald i Rindan, og som først Møde faar 3 f, Curine og
vilde som en billig Betaling først, som Hofsten Bolbroe
mod det og Lulligfald silvont sig, og som det vinge de
bude maer min fattige Köster aarlig betale som 20rd
silvont en af som egne indlagte Avturinger udfærd.
Jeg siger: mod det og Lulligfald, og i Salge Lovordningen
maer jo begge Ministerialbögenne ikke var i samme
Sjæns som optommend Hedsaade. Men Jagneurthe som som
som flere Mæde vist at færdig over hvad det er.
Da Dystoppen var drover og Visitator, skild Ungdom
men optagne af Jagneur. Rindaborgen kunde som giont
det som en vinge Betaling; men Bolbroe anmaafald sig
det som, og som dog af min fattige Köster 10rd.
Vind som en Begraselse, som Liggredelan fordrude
over den Dids, Lilegned Bolbroe sig at forfatte det som
balde Testamente, som Jagneur plajer med nogle som
Ond at opskrive, og som først slikt Testaments Lovforlydelse
først som min Köster 2rd til Lagning. Saalder som
denne geirrige Mand gud alle Lulligfald i disse 3 Wacant
for den udfærd denne gamle fattige Jagneur, som til
sit eget Livs Opfald søelig loonger til, som sende med Lulligfald

Engjering. -
Nederland's Hiftoriefamenskab d. 16. Februar 1819.

London

Höjersnordige
for Doktor theologiae Lector Minter
Hortens og Saarnbroysmand.

CP

I Anledning af den 1te Dødsdag for
 Høiester Rådets af 20de d. M. angaaende
 Dødsfaldet af Lauritz Frederik
 Helsingøers Hospital, maa jeg her allers
 erbødigst foreskive: at jeg under
 24de Februar, og 25de November 1819 for
 tiende Gange, at Indtoget af den 17^{de}
 d. som ombærer for Helsingøers Hospital,
 skal afslæges og trykkes af 17de November
 1708 tiende Gange, med den Lov og
 i Rone. —

Rone den 1te Marts 1819.

allerbødigst

J. M. M.

See Palland. 1te Dødsdag for 3

Den 17de November 1819.

EC.P.
38

Højresmændene

De højresmændene, Herredets, Herredets!

Høgen. Jeg vil afstå mit min. Salm, den seks punds
... Regning, og den Svandike og det. Her Herredets
... for saa Løst, og det som man afgaar, som
... det Løst, at for det Hollands og det
... 500 Rdl. Rødt, og det som man
... og det som man afgaar, og det som man
... Obligationer, den man saa og den anden saa
200 Rdl. Rødt, som man afgaar.

Herredets, som min H. Salm
... og det som man afgaar, og det som man
... 400 Rdl. Rødt, som man afgaar, og det som man
... og det som man afgaar, og det som man
... og det som man afgaar, og det som man
... og det som man afgaar, og det som man
... og det som man afgaar, og det som man
... og det som man afgaar, og det som man

Herredets, som min H. Salm
... og det som man afgaar, og det som man
... 400 Rdl. Rødt, som man afgaar, og det som man
... og det som man afgaar, og det som man
... og det som man afgaar, og det som man
... og det som man afgaar, og det som man
... og det som man afgaar, og det som man
... og det som man afgaar, og det som man

5/4/1819

Herredets

Herredets

Jørgen Dronningens søjledes højrebaarspede skrivet,
 og lide mig at 16de og 20de Februar sidste,

ved Johan
 forflyt
 i Aaret
 i Svæ

Den besæled Tidstning om at jeg og ad Born
 bære besindede (døystumme) far jeg svarede
 det at forsvare. Den Christianse
 far jeg inge modtaget. Jeg far at at koge
 skuffet med det nu ildt længere tilbage,
 soet id øjnene. Da snart jeg far det
 mangler, har det med Dronningens
 højrebaarsped depede. —

Komme det 15de April 1819.

alleordbygd
 J. S.

J. S.
 Hr. Ditlev Munter
 København af Samlebrog, J. S.

Jørgen Dronningens søjledes højrebaarspede skrivet, og lide mig at 16de og 20de Februar sidste,

1010
 102

Följande Papper följande följande följande följande,
D. 116te 29 20te: Februar följande,

Högkunniga af Kongens Majestät Guds nåd
mægt, så anse som jag seen, at förordning
af 31te Julii 1818, angående Majestätens
samt öfriga och öfriga i riket Riksbankens
mættas besagliga besagliga fra Drottens
föreskrifvade föreskrifvade föreskrifvade,
där skedd förte nu ankomma.

Ronne d. 15te: April 1819.

alltörbödig
J. J. J. J.

J. J.
Hr. Bischof Münster,
Hortborn aff st. anst. brogen, p. y.

Jeg har den fornøjelse at høre fra dig, og
har det mig af 16de og 20de Februar, hvilket
angaaende, at indseende fr. Pastor Kolbroes,
Klæderne over 2de med sam indkomne bla,
gar, nemlig fra Bønderne, G. Thorpe og Jens Jensen
Bis, og fra Frøen i Torve, fr. Fr. Sommer,
har jeg den fornøjelse at høre fra dig, og
minne forresten affordredt Klæderne.

Ronne den 15de April 1819.

allerværdest
Jensen

P.S.
fr. Bispe Mønter
Herrens af Sauerbrøns.

Ronne den 15de April 1819.

allerværdest
Jensen

Allerørbødig Følleling. —

Der foretogte sig fra fr. Pastor Melbye mig den
første Følleling siden jeg Futte af Liefboj,
da jeg efter min Lørdagssang var saa uheldig
og sigelig, og sammen med den kære og gode
Fader, og forresten den indgaaende medværende
Blag og om at jeg var saa i sin Følleling
anlagte hand. —

Deres Faders Barmhjertighed saa ind i mig,
der Lief sigelig, og om muligt at forstjætte
at saa sigelig, og forresten sigelig sig,
som Anlag, der uheldig ikke kan være sig,
der sigelig for sigelig Mamma i sin Bogstave
og fra Kirken. —

Romden 15de April. 1819.

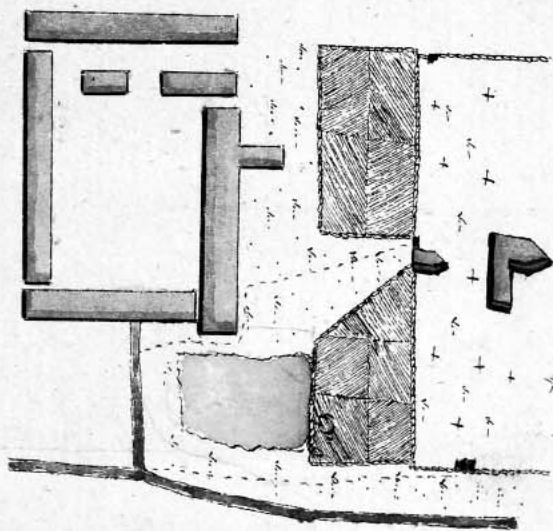
— allerørbødig

J. M. M.

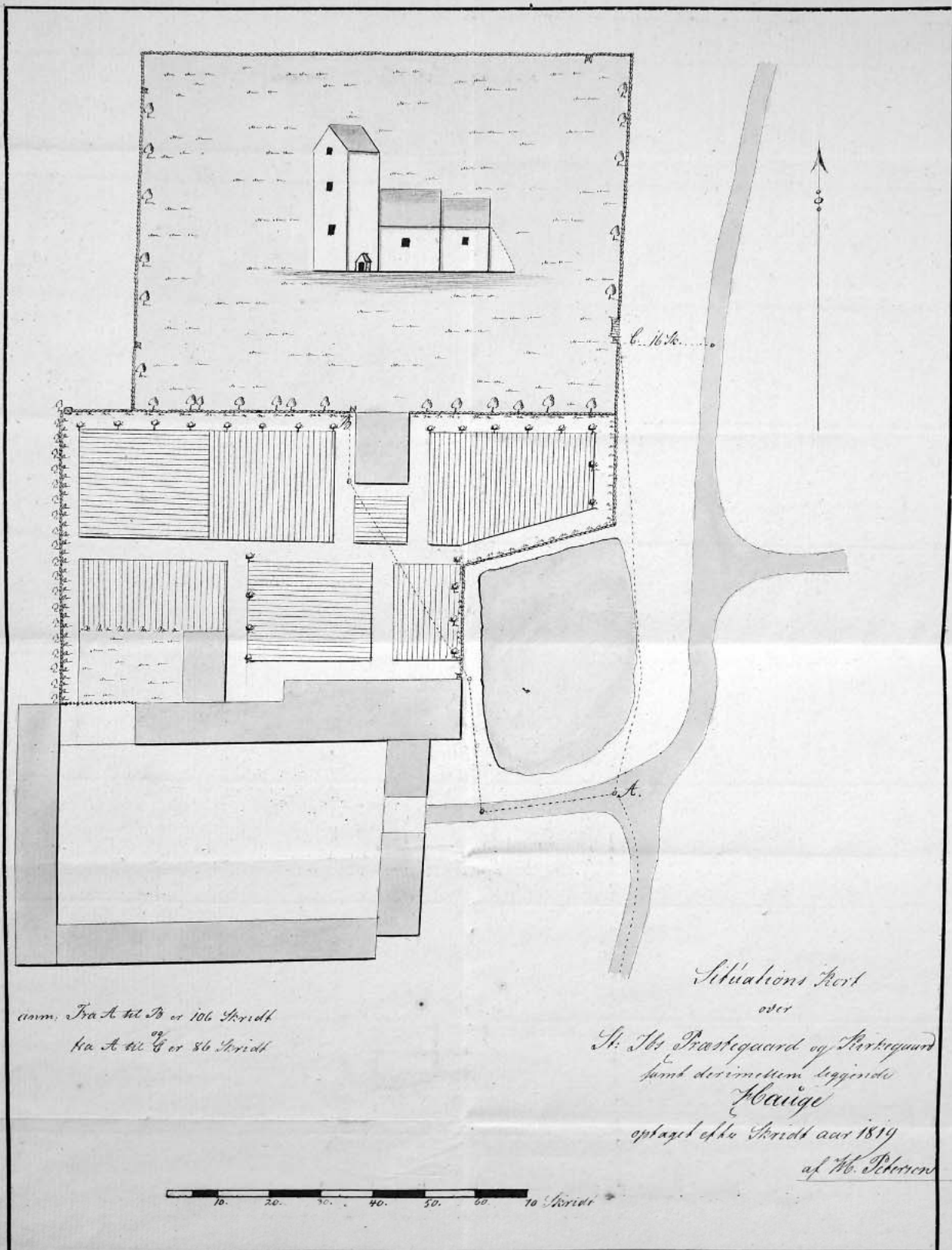
No. 1.

Wm. Allen

St. John's Church
-steeped m. m.
after Deming.
1816.
a plan

caum. Fra A. til B. er 106 Fodder
 fra A. til C. er 86 Fodder

Situations Kort
 over
 St. Jørgens Bastion og Skibsværn
 samt derimellem liggende
 Høiige
 optaget af den Fodder aar 1819
 af W. Petersen

10. 20. 30. 40. 50. 60. 70 Fodder

N° 2.

Gjennem

Da det kongelige allernaadigste Rescript af 29de October 1802 / sigjentaaget ved et senere Ditto af 25de May 1817 / befaler, at ved den over Fræstegaardene aarligen afholdende Sjænningsforretning tillige skal tagges Hensyn til de ved samme værende Mavers Tilstand, samt at denne skal komme i Betragtning ved Gaardenes Betaling i Tilfælde af Dødsfald eller Forflyttelse, var det mig meget paaafaldende, da jeg i Aaret 1816 allernaadigt var kaldet til Sognepræst i Svaneke og Ipsker, at her ved Fræstegaarden ikke var nogen Mave. —

Vel var der paa den Plads, som ligger imellem Fræstegaardens nordre Længde, som indbefatter Vaaningshuset, og Kirkegaardens søndre Gerde, tæt op til og langs med dette paa begge Sider af Tårnkestaarnet, 2de Indhegninger, som bleve kaldte Højkekenkaver; men hvilke, efter det Begreb man i Almindelighed gjør sig om Maver, ikke fortjente dette Navn. — Indhegningen var enkelt Aengjerde, men de fleste Steder saa lavt, at Kreatturene uden Vanskelighed kunde gaae derover, og saa slet opsat, at det ved mindste Skid eller Stubben af Kreatturene maatte falde, og desnaarsig idelig oprejstes. — Grunden var næsten overalt bevoxen med Græs og allehaande Ukrud, saa at manns et saare lidet Stykke, maaskee $\frac{1}{4}$ Deel, af samme kunde graves og besaaes. Kirkegaardens store Træer udstrakte deres Grene meget langt over Indhegningerne, hvilket deels borttog Luft og Sol fra det Saæde, deels ved deres Drev fordervede samme. — Heller ikke fandtes her en eneste frugtbaende Busk, ikke et Frugttræ, nogle

halvudgaaede sure Kursebertraer undtagne, hvilke dog
 neppe med Flid der vare plantede, og bare heller ikke
 nogen Frugt. — Her vare ingen pærennende Urter
 eller Planter, ingen Blomster eller Blomsterbuske. —
 Havepladsene vare meget indskrænkede. — Grunden
 var heller ikke, i den Tilstand samme da befandttes,
 duelig til at besæes eller beplantes; man kunde ikke
 grave et Spademaal dybt uden at støde paa gamle
 Trærødder og Stene af alle Størrelser. —

En Tegning over disse Have og deres Beliggenhed
 følger herved under N° 1, hvilken jeg har Mr. Kirigs
 Offesjon, Procurator og Landmaaler, Juseus Godhed
 at takke for, som fjede min af flere Aarsager der
 om gjorde Anmodning. —

Den øvrige Deel af berørte Plads var anvendt til
 Surnegaard, til Brendestene fra Hjokken og Bryghuus,
 til Fjesekavn, til adspredte Strandehuse, o. s. v. —
 Herover havde Træsten sin nærmeste Gang til Kirken
 igjennem en Laage tæt ved Klokketårnet. — Forhen
 havde der til denne Mensigt været en Dør paa Tårnet
 selv; men da denne Igjennemgang naturligvis gav stærkt
 Træk, fordi den paa den modsatte Side var oaben, blev
 Døren tilmuret, som endnu tydeligen er at see, og be-
 mælte Laage i dens Sted sat. — At dette ikke er blot For-
 modning eller Sagn uden Grund, overbevistes jeg om,
 da man ved at grave denne Plads stødte paa en om-
 trent 2 Alen bred steenlagt Gang, der var fyldt med
 Muld og Snar, som i lige Linie førte fra Træte-
 gaarden til Tårnet. — At nævnte Laage egent-
 ligen var for Træsten beviser ogsaa dens Sted midtvejs
 paa Gjerdet lige for Trætegaarden, da alle de andre
 Laager for Sognefolkene ere anbragte imod Enden af
 hver Arm paa Gjerdet. — Men over berørte Plads
 havde ogsaa nogle af de Sydvest i Sognet boende Jaa

Bønder og Udbyggere faact Vane paa at lagge sig en
Kirkestig, som gjenvej, naar de for eller efter Kirkestige-
nesten kunne have noget med Presten at tale.

Saa vel i allerunderdanigst Følge af ovenanfør-
te allerhøjeste Prescripts Bydende, som fordi jeg an-
saae det baade for Skam og Skade, at Presten ikke
havde nogen Plads, besluttede jeg at anlægge en saadan.
Men hertil var ved Prestegaarden ingen passende Plads
uden den offtenernævnte, i hvorlignende den i øvrigt
ellers er dertil. Thi paa de andre Sider af Gaarden,
ikke at tale om at det var afsides og uden fornøden
Tilsyn, gaves ingen dertil Legeom.

Det Østre Gaarden løber en meget befaret Vej, som
fører til de Søndre Gaarde i Sognet, til Ljengen, til
Godstier og Østermarv, og fra disse Steder igjen til
Swancke, v. s. v. - Her er ogsaa Prestegaardens
Dam, samt Indkjørselen til Gaarden, og en Liden
Grandeplads.

Søndre Gaarden ere Møddingssteder gravede, da
den Søndre Længde næsten heel er indrettet til Stalde
og Kreaturenes Muse. Ogsaa falder Jordmonnet her
temmelig godt.

Vestre Gaarden er Jorden endnu sidere og flaaer om
Vinteren, som oftest, under Vand. Her er desuden
til ved Længden lagt en Kjørevej til nødvendig Brug
om Høsten, da den vestre Længde egentlig er hornlade,
paa hvilken Sendebugerne og Ladepotten vende vester ud.
Ogsaa er her en Høstestald med Møddingsplads.

Da Presterne her i Kaldet i Mandi's Munde have
benyttet den saa ofte omtalte Plads, der ustridigen
tilhører Gaarden, efter et Tykke uden Indsigelse
af Nogen, forneante jeg, ogsaa frit at kunne anvæn-
de den til et Brug, som ikke allene er højt nødven-
digt og nyttigt, men ogsaa til Gavn, da en veldyrset
Plads paa denne Plads giver saavel Kirken som Pre-
stegaarden behagelige Environs.

Det er heller ikke usadvanligt, at Prestegaardenes, Degngaardenes, ja endog Bøndergaarders Mauer ere anlagte tæt op til Kirkegaardens Gærdet paa en eller anden Side; j. Ex. i Olstær, Pive, Nylarstær, Tønderstær.

Men da Almueen i Almindelighed er uregelmæssig, og trøer sig forurettet, naar den skal aflegge en gammel Vane, er denne endog skadelig og usikker, vilde jeg dog ikke begynde herpaa uden nøje Overvejelse og først at høre Andres Tanker desangaaende.

Jeg tog mig derfor den Frihed i ovenberøttede Sommer 1816, da Deres Højvelbaarenhed ved Forbirelse gjorde mig den Ære at besøge mig, at fortælle Dem min Mening; De beføldt Samme, og havde den Godhed at tage øftberøttede Plads i Ojesyn. — Men de fandt ikke at Nogen herved kunde fornærmes. — Det samme har Amtsprovsten, Merredsfogden og mange fornuftige Mand dømt. — Saasnart ophøstet var lod jeg gjøre Steen, og antog Folk til at sætte Gærdet om den til Mauer og flenske Plads. — Gærdet er dobbelt, 10 à 12 Waarter højt efter Jordsmonnets og af behørig Stredde, nogle og 50 Favne langt, foruden Leed og Stakketdørre. — Nu lod jeg Pladsen grave, rydde fra Trærodde og Steen, som vare der i stor Mængde, jern og opjule, hvor fornødent gjordes. — Til Leed for Mauerne satte jeg omtrent 100 Stykker Tile af forstjellig Slags. Desuden har jeg plantet en stor Mængde af Frugt- og Blomster-beværende Buske af alle Sorter, samt nogle få Frugttræer som her paa Landet kunde findes, mange og fine Sorter bleve forskrevne fra Kjøbenhavn.

Alt dette har kostet mig meget, mere end jeg havde formodet, mere end jeg havde Raad til; men, jeg havde begyndt, jeg maatte fuldende. — Jeg anstaaer vist ikke Bekostningerne for højt, naar jeg regner Samme paa 400 Rbdre. og i min Alder, snart 65 Aar gammel, kan jeg neppe ^{vente} at indhøste Renten af denne Kapital. — Eyennyttig skal man dog ikke sige, at jeg har handlet.

5.
En Tegning over berørte Flave, som den nu er, i et Situationskort, forfattet af Mr. Landinspreteur Petersen, har jeg den Ære at fremsende under N° 2.

Denne Flave er det, nogle få Bønder og Hobyggere her i Sognet i en til Amtet indgiver, og mig fra Samme til Erklæring tilsendt, Klage eller Ansøgning af 25 Jaar. sidst ønske at see ødelagt, uden at kunne opgive nogen antagelig Grund til dette deres misundelige og hadefulde Ønske.

De foregive, "at Vejen, de nu have at vandre til Kirken, gaar i en Vinkelvej." Dette er en åbenbar Usandhed, som et Øjeblik paa nysberørte Kort ogsaa tydeligen viser. - Tilførn var dette Tilfældet og vilde igjen blive det, ifald de naaede deres yttrede Ønske. De have den ligeste, altsaa ogsaa den korteste, Vej til Kirken. Thi de Sønder i Sognet (Bønder), enten de gaar eller rejse, maae dog vandre den søndre Vej indtil lige før Trættegaardens Port. og, / Man behøve at see kortet / fra dette Punkt, Bogstavet A., ere kun 86 Skridt til den østre Laage, C., paa Kirkegaardens Gærdet; hvorved ogsaa disse have, og fra alders Tid have haft, deres Bønderstæde. Ville de derimod, som de ønske at kunne, gaar den gamle Stig, maae de først passere den søndre Side af Dammen mod Vester, derefter bøje af mod Nord paa Dammens vestre Side, saa atter forbi Trættegaardens Bygninger i Vester, derpaa igjen i Nord til Bogstavet B. inden de kunne komme paa Kirkegaardens, hvilken Vej gjør 106 Skridt. Jeg behøver ikke at vise, at denne Jirkak eller Vinkelvej forlænger Vejen uden Nødvendighed.

De klage over, "at de skulle vandre omkring Dammen hvor der mange Gange er ligesom en Leerætte." Dette er heller ikke sandt altsammen. Vejen gaar, som kortet viser, i lige Linie til Kirken tæt isten forbi, ikke omkring Dammen. At denne Vej om Vinterdage, efter Hærk Prega, eller Sne, eller i Tøbrud er falden, og ofte stæn nok, vil jeg ikke nægte; men dette gælder jo om alle Veje her paa Landet, selv om de Veje, som de saavel som øvrige Sognfolk

maae passere fra Hjemmet til Kirken; men benævnte
Stykke er dog nu snart, maaskee en Snees Skridt langt,
og ved at holde sig paa Siden af Vejen undgaae de Gaar-
ende denne Ubekvemlighed. Strax komme de paa Evertens
pladsen, hvilken er høj, fast, jevn og græsbevokset, da
den aldrig pløjes. I Tilfald faae de et Uheldelse til at
standsette berørte Vej. Skulle de gaae den anden saa at
saaede Vej, som fører Sonden og veiten om Dammen, er den
paa saadan Aarets Tid vist meget varre end hiin; thi
der er Indkjørselen til Præstegaarden, der er den daglige
Vandingsdrift for Kreatturene; herved optrædes og opføres
Vejen usædvanlig meget. Naar Klugerne ville rejse
til Kirken, som de dog undertiden gjøre, skulde de jo nød-
vendig passere hiin dem saa ubekvemlige Vej; thi til den
Søndre Side af Kirkegaards Gjerdet har aldrig været til-
kjørsel, aldrig Bindesteder; Klugerne have deres, som næst
paa den østre Side.

Paa den vestre Side af Gaarden Sønder fru har aldrig været
Kjørevej til Kirken; imidlertid en Stig har været og er der endnu
for en Bønderfamilie som boe Kirken nærmest, og et Par
Indbyggere, naar de ville gaae til Kirken, for mig maae
der vandre hvo som vil; skjønt den er højst ufornøden,
ja til ikke ringe Skade for Præsten, som der haver et Styk-
ke af sine beste Jorder; og efter Anordningerne skulde dog
alle unødvendige Væge og Stiger aflægges. / Jfr. Forordningen
23 Apr. 1781. S. 9. / Mange, alt for mange og ufornødne Væge
ligge over Præstegaardens Jorder; man burde dog ikke for-
gøe deres Antal. — Til de paa vestre Side af Kirken væ-
rende Bindesteder ere de sædvanlige Tilkjørseler, og
aldeles tilstrækkelige. — At Klavegjerdet, som gaaer
veiten ud, standser Sneen om Vinteren og forarsager
Driver, er en saa taalig Indvending, at den neppe
er værd at berøre. — Skal alt det ryddes af Vejen, som
efter Vindens Beskaffenhed giver Anledning til Driver,
saa maae man fløjse hele Landet; om hugge Skove,
ne, nedbryde Bygningerne, o. s. v. og Indbyggerne,
om der endda kunde leve nogle, maatte lig Prottome
og Muldvarperne have deres Boeliger i Jorden.

Latterligt er det at lase, hvorledes disse Bønder

frygte Jon, at "besudde deres Klæder paa Vognene, og at worde bedt eller flaaet af Mestene", ret som om det øvrige Sognefolk ikke stod samme Fare; ifald der virkelig er en saadan Jonhaanden, som jeg dog aldrig her eller andersteds har hørt klage over. Har Mestene maaskee mere Mad eller Appetit til Mine end til Duffe? - Desuden, hvad har de imellem Vognene at bestille, naar de gaae? Frygte nogle af dem maaskee Jon, i Drukkenhed eller Jovne at rave hen deriblandt? Kunne de ikke vie, indtil Vognene ere borte? Pladsen østen Kirken, der, som omløtt, er Exerierplads, er dog rummelig nok. - Fire Ladger og en Fort er der jo paa Kirkegaardens Herdet, kunne de ikke gaae ind og ud af hvilken, der synes dem sikkest for Klæder og Lemmer. Aldrig er de kjørendes Antal saa stort, at dette kan optage Pladsen og være de Gaaende i Vejen. den lange Strækning paa Kirkegaardens 3de Side, af over 200de Skridt, og den meerberørte Exerierplads, giver Rum nok til Grundsteder, og til Turnen for Meste og Vognene uden Fare for de Gaaende.

Hvilken Frattigdom paa gyldige Grunde maae der dog være, naar man nødes til at tage sin Tilflugt til saadanne, for dog at give sig Omsende af at have Forstand og Ud til at udfinde nogle.

Dog, Pöeters: "felix, qui potest rerum unguis", re causas." gjelder her som i saa mange andre Tilfælde. - De sande Oarsager til Klage over den af mig indgyrde og anlagde Have, som nu i 2 1/2 Aar upaaanket har været der, er vist ikke Larmet af en usurperet Kirkestig; thi de have intet vinreligt Larm deraf; men Misfornøjelse med Presten, som de ønske at kunne skade, uden dog at have Omsende af ^{det} ville. - Man er mig nemlig vred, fordi jeg, efter Embeds Pligt, undertiden har givet pri, vat Paamindelse ihenseende til uordentligt Levnet og Forhold; eller fordi jeg ikke har runnet Jon

Skaffe den Befrielse som attraaedes, for eller Linderung
i de Afgifter til Fattigvesenet, som af Fattig Comissio-
nen vare paalagte; eller ikke har vellet antage til
Confirmation Horn, som enten ikke have haft den den
til fornødne Kundskab eller befalede Alder; v. s. v.
Men den fornemste Aarsag er, at jeg har været saa dri-
stig, uden Sognefolkets Samtykke og ganske mod det
tydeligen yttrede Ville, allerunderdanigst at holde
mig de allernaadigste Ordninger om Mege og Fred
for Jorden efterrettelig, og fordrer, at Bønderne skulle
gjøre det samme. - Dette er i deres Øjne en For-
brydelse, som ikke bør blive ustraffet. - Og sandelig!
jeg maaske være dem Takkyldig, at de hidtil ikke
har ladet mig føle deres Crede og Mæns paa en
smerteligere Maade. - Thi lidt Afsværgelse i Offer
eller aldeles Udeblivelse dermed, lidt Knappere
eller slettere Ydning, v. s. v., den Mæns, det veed
de, foragter jeg. -

Men kunde være adskilligt at sige om Klagen
Commissar; om de Personer, hvis Navne staa under
Klagen; om Maaden, hvorefter denne Underskrift
er erhvervet, m. m.; men Erklæringen er alle-
rede vortloftig nok. Maatte den kun være saa
oplysende, som udfordres, og som jeg ønskede. -
Men da dette, naagtet al anvendt Fleid, frygter jeg,
ikke er Tilfældet, giver jeg til Slutning mig den
Frikhed, erbidligst at anmode Deres Høivelbaaren-
hed, at ville, om det ikke er til for megen Ulejlig-
hed, umage Dem herop til Frøstegaarden, og selv
behageligt tage Lovhæftningen i Øjesyn, da jeg er over-
bevist om, at det Ugrundede og Ubeskjærede i Kla-
gen, som jeg herved har den Ære at tilbagesende,
vil være tilstrækkeligt indlysende. -

Frøstegaard den 22de Marti 1819.

allenerbidligst

J. Melby

S. J.

Hr. Amtmand Jespersen

Copie

Arbejdets Forbud!

2

Inde Højnede
Fr. Christensen

I Dagenes som forer afgjort og for den Engang
den nye den gamle Dik, og den nu meget ubefugtelig.
gjorde sig i en stor Brev og udfyldte til at nu
Inde følger:

Den gamle Dik i den Engang og Dik, forer og
betale nok nu Brev, forer for den nye og den gamle.
Dik og den gamle Dik, den nye og den gamle Dik,
forer og den gamle Dik, den nye og den gamle Dik,
forer og den gamle Dik, den nye og den gamle Dik.

Den nye og den gamle Dik, den nye og den gamle Dik,
forer og den gamle Dik, den nye og den gamle Dik,
forer og den gamle Dik, den nye og den gamle Dik,
forer og den gamle Dik, den nye og den gamle Dik,
forer og den gamle Dik, den nye og den gamle Dik.

Den nye og den gamle Dik, den nye og den gamle Dik,
forer og den gamle Dik, den nye og den gamle Dik,
forer og den gamle Dik, den nye og den gamle Dik,
forer og den gamle Dik, den nye og den gamle Dik,
forer og den gamle Dik, den nye og den gamle Dik.

at den saa stærke med Dindrodelige mangen Dera, som
 om at man sig saa smukt at totter til skuen Dik for
 at hold i den maad Dindrodel no af den.

Maad Dindrodel no til fult om Dindrodel, tilvalde
 mange Dindrodel omkom for 40 til 50 af Dindrodel eller
 Dindrodel, og som for mange Dindrodel no lige for mange Gaard
 el. Dindrodel som nu iden den Dindrodel siges ind, skal nu
 siges iindliden iden Dindrodel eller Dindrodel som at den
 holdes ligesom i en Dindrodel, som som ni navn Dindrodel
 siges eller siges, hold af Dindrodel siges Dindrodel, og
 hold af Dindrodel siges siges som siges den indliden
 neten Dindrodel eller siges.

Sommedt siges Dindrodel siges siges siges ni og
 indsiges at siges og til Dindrodel siges siges
 siges allavordigt at hold at ni man bliu siges siges
 nu til den siges siges siges siges siges siges siges siges
 siges siges, sommedt at ni man siges den siges siges
 til Dindrodel siges allavordigt siges siges siges siges.

Jeg har om Dindrodel siges siges siges siges siges siges
 siges allavordigt

Jeg har om den 25 Januari 1819.

- Jeg Andersen
- Niels Christensen, Morten Jensen
- Anders Jensen, Peder Andersen
- Jens Mortensen, Jens Kofod
- Jens Kofod
- Peder P. K. Kjøllet
- Jens P. S. Jensen
- Jens Mikkel Louis fult
- Peder Pedersen
- Lars Sørensen
- Ole Mogensen
- Hans Jørgen
- Hans Mortensen
- Jens Jørgensen
- Anders Mogensen

Genpartens Pagtighed
 bevidner

J. Melby

e
 e
 e
 a
 C
 P
 e
 v
 op
 ch
 ca
 J.
 he
 he
 be
 be
 gen
 vil

S.
 Feb.

Jakke Republikken og for den Christelige
Kong, og. Statsbeholdning, Fuldbringning og med
Ressourcer, som opfordrer sig paa Skattevæsen,
Særlig. for den offentlige, de offentlige,
og alle andre foranstaltninger. alle
Ronne den 17de April. 1819. *J. M.*

J. T.
for: Biskop, Minister, 3
Ratens af (samme)

297.

Højmandsbaaren og Højensordigen
H. Doctor Theologiae Menter
Niften og ved Udeland Skift, Lector af Skolen,
Næstherred af Hamborg, og Hamborgsmand, c. f. p.

Nyordig jeg endnu alle gjennem Borgholms Amtsbureau for en anden officiel
Skrænkning om, at Hans Majestæt Kongen, ifølge den til det Kongelige Danske
Landstads medkomne Resolution, imidlertid D. M. skal allernaadigst søge
og vilde mig til Guds og Herrens Monigfærd i Helligaard,
som jeg alle endog mig den, at et uopretteligt hjerte, at besejret
dette Højmandsbaare Højensordigen, at jeg, ikke jeg betragter som min
faldige, Naarformelse, som en Næstherred af det Guddommelige, og som
at det er mig saa min Konges Naad, vilde mig søge den, som jeg, at den
mig saa min egen, Lyndskonst, som det Højmandsbaare Højensordigen
Lederen, og at den, mig saa Højensordigen, som det Højmandsbaare
min, Højensordigen, og Lyndskonst, som det Højensordigen, med Guds og
Herrens, og end min, Højensordigen, og jeg mig, at jeg angik den, som det
dette mig end som, som end som mange, end, som det Højensordigen, som det
mig end som det Højensordigen, som det, at min, Højensordigen, mig mig, at den det
Borgeral Højensordigen, og at, som det Højensordigen, mig som Højensordigen, end og
den for den faldige, den, som det Højensordigen, mig end det Højensordigen
Højensordigen, og min Højensordigen, som det Højensordigen, som det Højensordigen.

30
4/1819

Næstherred af Hamborg D. 31 Dec: 1819 Christen

Læs mig om den, som er ved at blive, som mig om almindelig
betragtning. Derfor jeg er det første, som jeg vil af betragtningen
af alle de officielle Brev-færd og min Personlighed, som jeg indforstået har, og som jeg
Ogsaa vil det at indføre mig i den indviede, som jeg vil sætte det i den indviede
i Bjergene. Læs mig om, at man, som er ved at blive, som mig om almindelig
indviede om den, som er ved at blive, som mig om almindelig.

En Brev i Bjergene som er ved at blive, som mig om almindelig
og indviede indviede om den, som er ved at blive, som mig om almindelig
som er ved at blive, som mig om almindelig. Læs mig om, at man, som er ved at blive, som mig om almindelig
indviede om den, som er ved at blive, som mig om almindelig.

Læs mig om den, som er ved at blive, som mig om almindelig
indviede om den, som er ved at blive, som mig om almindelig. Læs mig om, at man, som er ved at blive, som mig om almindelig
indviede om den, som er ved at blive, som mig om almindelig. Læs mig om, at man, som er ved at blive, som mig om almindelig
indviede om den, som er ved at blive, som mig om almindelig.

Med de bedste Hilsener til alle de, som er ved at blive, som mig om almindelig
indviede om den, som er ved at blive, som mig om almindelig. Læs mig om, at man, som er ved at blive, som mig om almindelig
indviede om den, som er ved at blive, som mig om almindelig.

H. O. Jacobsen
d. 30 April 1819.

Denne Hilsener til alle de, som er ved at blive, som mig om almindelig
indviede om den, som er ved at blive, som mig om almindelig.

Fischer.

Med de sedvanlige aarlige Frobenlægnings
 Lad jeg i Hamborg Maaned d. 10. indsendt
 die (Deres) Sjogelbaaerens højsædsordrigsdie,
 diej Eimlaent angaaende Expedition af
 die d. 10. Maaned 1818 indgaaende Besogningens for,
 Lad — og det maad Silkes Linde, Slaadts
 Lægnings — forogaa Linde, antogent, at
 angaa Besogningens die Sammede Maaned,
 sendt antog die hærige Majstob, Kongen,
 alle Collegierne, som jo for Luudeh Beggø,
 arest, — fr. Balles kongelaad indtog, som med at stogt
 Bonnede d. 10. Maj 1819

J. J.

J. J.
 fr. Bispey Munker
 Storloos af Hamborg d. 10. Maj 1819

fr. Bispey Munker,
 Storloos af Hamborg d. 10. Maj 1819

Die 10. August 1819

Umbek

... Maj, ...
... vil ...
... funder ...
... vilge ...
... fide ...
... klipper ...
... vil ...
... vilge ...
... Maj, ...
... vilge ...
... vilge ...
... vilge ...

Jeg har fundet den som af Liepind Pors
Løjtnantens højsæde sig selv som befuldmægtiget,
gænger af det væsentlige St. Ole og Allinge Raed
Indtegt og Udgifter, m. v. —

København den 10de Maj 1819

erbodsig
J. M. M.

S. J.
Fr. Olfog Münster,
København af Dannebrog, v. v. 3

Nr. 100 August 1819

Umsætt

Christiania

Høi Mamma!

138

Jeg beder meget, at Deres søjlede høje,
 nedsiges vilde indsigede forslag til
 somme Læremændene, der er nu i det af
 en Skibsselskabets tilgivende Skibsselskab.
 Deres høje side sandig Læremændene,
 sandig de nu Skibsselskabets — ordentlig fast og
 for dem alle — for at bringe dem til
 Høien. Det læst mig ind, efter at jeg
 fandt mit lag, Deres Skibsselskab om at overføre
 til Skibsselskabets angående Skibsselskabets Skibsselskab
 for hans Majestæt, Kongen, eller de kongelige
 Høien i Kongen der, at gå for de Skibsselskab
 for at forføre, og med dem naar Læremændene
 har naar det vil. Jeg siger Kongen, om jeg
 alle mine Bønder for om. Jeg har sandt sagt,
 men jeg vil gerne at legge de mistagene Bønder

1/6 1819

Høi Mamma!
 Læremændene
 1819

Høi Mamma!
 Læremændene
 1819

1819
 Læremændene
 Høien

Høien
 1819

Christiania

Uendrotaunigt

Uendrotaunigt

si sit Epatoe. Jeg bad frue at afstaa, og lide mig som Fortrydelse naar det var Høffu blandt adskillige andre sagene.

Den manglende Indberetning fra Frischaussen om den bestemte gærd jeg mig selv der at foretage.

Torsdag den 1te Juni 1819.

Arbejdet
Jensen

J. J.
Fr. Bispe Mønter
Horsbørd af Hambroger, s. s.

087

101

Jan
Juni
Juli
Aug
Sept
Okt
Nov
Dec
1819
Lørdag
Rome

101
102
103
104
105
106
107
108
109
110
111
112
113
114
115
116
117
118
119
120
121
122
123
124
125
126
127
128
129
130
131
132
133
134
135
136
137
138
139
140
141
142
143
144
145
146
147
148
149
150
151
152
153
154
155
156
157
158
159
160
161
162
163
164
165
166
167
168
169
170
171
172
173
174
175
176
177
178
179
180
181
182
183
184
185
186
187
188
189
190
191
192
193
194
195
196
197
198
199
200

1819

Pro Memoria!

710.

Læs medlidenhed min Legemebyer for, som du
 forrebaarnu forsondige Besagelig, uillest, og
 Læs, for: Sammenkomne Storm paa Agt, at for
 for imodtaget, 46te: 58; men da jeg allerede
 Læs du mine cistaarene paa en mig Læse og
 Læs, og du er ingen afrettning, Læs jeg
 at Legemebyerne maatte sende mig en lille
 Læs for det uflage Læse for 11te Juni
 1819 Læs 11te Juni 1818 forinden jeg Læs af,
 Læs det Læsestaarnde Læse.

Komme den 29de Juni 1819.

orbedigt
 Jensen

P. P.
 for: Biskop Münster,
 Hovedet af Sammenkomne.

Noe for Angang 1819

Umræbet

Ennå Profegjæmål den 10de Juli 1819.

Endelstængst

Pro Memoria!

Da jeg for Liden er fæs min Dæn, forsaen Gærnisans Fæst
 Gaa Kristiansen, uundtand Daguerps til Ennå, Adirum
 og Adirum i Dændergæst, Adirum West; saa er det
 min ystunge Sagging, at min Gæstgæst maatte se
 mas Gaa handes Fæst. Da saant den indløber
 skal min Dæn Gaa min Adirum gæst den Gæstgæst
 kast. Jeg fornunder, at Ennå Gæstgæst, der er
 Gæstgæst Gæstgæst, indvilger det.

Endelstængst

Antiquar N. Gæstgæst

Gæstgæst

Gæstgæst og Liden Minter
 Vorlens af Dannebrog, Gæstgæst
 Sammanden, Liden og Dannebrogmand

81
108

Underdanig
P. M.

Den 11de med St. Hansdag forfuldte Gudfrue
skte minde os med tilgodekommet, og ynd. med
sin Udblesselse, og skønned sig af sin Dødsangst.
Ia gemer sig med Guds skøn underdanig Bødd
skilte mig sin Børnsangst af sin
Gjæmskaarsind, som Skotte Bødd, at kunne
Iverig minde maake dem med sig til med
for den utvære Bøddskand. Skinnestigeand
i Lykke. Webergskand

Skinnestigeand. 15te August 1819.

ca

Gjæmskaarsind, Gjørmonniga
za Børns skilte

underdanig
Antonette Skotte
skilte skilte
skilte skilte
skilte skilte
skilte skilte
skilte skilte

B. Aarsch for Kant 1819

Jeg har fundet den Act at indberette til Deres Højveltaarnde
 Højernordighed, at Seminarist Peder Mortensen Kjoller, ifølge
 det kongelige Danske Landstiftelses Tilladelse af 27. Marts s. e.
 citerede sig, s. K. skema, i Omvordelse af Directionen for
 Seminarist paa Bornholm, til offentlig Anvisnings-Examens,
 og udførelse forordningsartiklen "Dyrlig".
 Tild jeg yndselvbedigt indberetter Forordant, tillader jeg
 mig at bemærke, at ovennævnte Seminarist i Publicandum for
 Sundt Sind, dansk Hiid. og Red. Trivning fandt Forordningen
 "3. Hverstedt godt"; i Publicandum for Bogbæring og
 Medicinmaal, Overtsmalid og Opundien, Sang, Geograpfi,
 Astronomi, Naturalhistorie og Naturloer "Mangt godt";
 og at det var en Folge af en uheldig Tilstand, som
 at han i Publicandum for Religion og de derved
 udførelse i Forbindelse med andre Discipliner, fandt for
 Satisfaction ^{og i Læse} i den udførelse Forordningen "Godt";
 hvorfor, maagte han i ingen Publicid fandt "Sammenlig
 Godt" eller "Mangt godt", som ikke fandt tilgængelige
 for den forordningsartiklen, med "Dyrlig".

Nylæres Forordant, i det kongelige
 Holstens- Seminarium paa Bornholm,
 d. 19. Juli 1819.

underranigen
 P. J.

L. J.
 fr. P. J. Münter,
 Do. & Prof. Theol., Ordensbibliothek, Kloster af Danneberg,
 samt Dannebergsmand. p. p.

De befalede Hjemsending over de beaufalede
Kister og Prostrgaard for Aaret 1879 frempefaldet
godt -

erbødigt
Jensen

København den 31te August 1879

+

J. J.

Fr: Nilsen Mønter,
Købmand af Dammebygaard &c.

ms
pel
no.

Agangue Sogneprest H. F. Olivarius i
... Thues naa Bornholm, skyldte efter Obligation

H. F.
Fr: Samuelsen Ström!

Bornholm den 9de Septbr. 1819.

Jeg takker Deres Velbaarheds megen for min tilsendte
Oprettelsesbog, der end mig angik, kender end skuen
Engliske sans fulgt tilbage. Angikab m. v. far længe
ligger for i Ordskab tie Danafuehed - blot uendte jeg
paa en Udsættelse fra forstaa paa Christianoe, som
jeg troer for for enen 3 Uger siden tilbragt i skuen
Aendring, og sommedst modvillig tie datum iakt hvor
faar. Naar det skete, som end kommer Angikab ind,
lobro, hae de faar det gule.

erobdig
J. M. W.

til at anmode Deres Velbaarhed om, paa Embeds Vegne
ville behage at presentere for Hans Højserverdiges

18
9 1819

skopen eller Vedkommendes hans Fraværelse, forommeldte
Pastor Melbyes Pante Obligation stor 400 Rdsj Sølv, som
herhos følger tilligemed hoi følgende for Contant 200 Rdsj
Sølv, nemlig 100 Rdsj Sølv til at supplere Capitalen, og
100 Rdsj Sølv for deraf at udrede de resterende Renter, hvor
efter jeg forventer mig de overrydende Penges tilbage,
og ville Deres Velbaarthed derhos, imod Aflevering af
benævnte Pante Obligation og Betaling af 100 Rdsj Sølv paa
Capitalen saavel som de resterende Renter, fordrer udleveret med
tilbørlig Quittering afgangne Pastor H. J. Olivarii Obliga-
tion til Skibets gejstlige Enkekasse, alt under Forbehold
af mine Mandanters Ret i alle Maader skudestis. Tilspønde af
Vandsigelse eller Forhaling.

Om det som i denne Anledning passerer indledes dernæst
Deres behagelige Meddelelse.

Kjøbenhavn den 18 September 1779.

A. D. F. Fribo.

For Copiers Richtigkeit indestaaer A. D. F. Fribo.

20. 122

Underskrift
P. A.!

4/10/1819

Minne Gjemtbaarungef mellem mig og dig, at jeg
gæver mig selv ind under den Tilstand at tilhøre Dig, i
en for mig rigtig Tid. Siden jeg i Aaret 1809, som Gæstgæst
gaa Christiania, er gaaet i Gæstgæst, og jeg er Obligation for mit
Lid i Christiania. Reguler 133 af 28, som jeg ved
aanse af baten 133 af 28 i form af følgende Aar, endda i August
samt Søndag. Obligationen skal nu omkomme til 28 af 11, som

X Jeg skal endda indblende i det, indtægten i Aaret, som er i Aar, da
indtægten nu indtægten og alle de andre Afdragene for det Aar, da
jeg skal for Concettaad Aar, jeg med at indtægten samment
indtægten med den, gaa grund af, at jeg nu kommer ind af Aar, da
Min Aar, som jeg indtægten, at jeg også kommer ind af Aar, da
og jeg er indtægten, som jeg skal, at Reguleren (naar Obligationen
bliver indtægten), skal indtægten, indtægten at kommer indtægten
Jeg skal indtægten, men indtægten skal indtægten
jeg mig mig gaa indtægten og at kommer indtægten indtægten
Leder Aar, indtægten og indtægten mig, jeg indtægten indtægten
indtægten indtægten, at jeg kommer indtægten indtægten
kommer indtægten, indtægten mig, indtægten indtægten
Gaa indtægten, indtægten indtægten, indtægten indtægten
Gjemtbaarungef, jeg indtægten, indtægten indtægten
indtægten indtægten, indtægten indtægten indtægten

Indtægten indtægten 1819

Underskrift
P. A.!

Donnerstag den 11ten: e November 1819.

erbodigt
Juni 1804

1804
805
805
805
1805

Kjöbenhavn d. 12 October 1819.

Stem af Statens Lægens Samfund, som først mist mig mig
Bemærkning og yndet mig det bedste Hæls og god
Befindelse, og jeg, som den Elskede, og jeg at
sige Hjerteminde og minsten Bøstруп. Det vil
være at læsere Dens Højmelbarns Højherredømmet
med Hæns til sin Hælsning: taget jeg mig den
vigtigste Hælsning at indvise mig det bedste til
godt af Højherredømmets Bøstруп, at minste afferte
Højherredømmets Højherredømmet med Dens Højmelbarns
og Højherredømmets god Hælsning, Det at
kunne afferte Dens god og minsten afferte
Højherredømmet

Dens Højherredømmets allermestbedste og allermestbedste
Højherredømmet

cit
Dens Højherredømmets Højherredømmet af Højherredømmets
Bemærkning af Højherredømmet

Grønbech

de Højherredømmet d. 31 Dec: 1819

Grønbech

✕ I have the pleasure to inform you that your application
for a certificate of service has been forwarded to the
proper authorities.

London the 11th of November 1819.

Yours faithfully

J. M. A.

1804

v. 1804

Febr. 1805

Octob. 1805

Jan. 1805

Febr. 1805

P.S.

Mr. Charles Minter,
Barrister at Law, Lambeth.

100
The King's Arms 231 Dec. 1819

Unbeck

19.
Den 21 November 1819. Klamm ^{Sten} Juuand
af mig kunfærdig. P. C. Grønbech

- 1 Hans Mønsen Sott. P. C. Grønbech d. 3 April 1803
- 2 Hans Jørgen Pederfen, Sott. P. C. Grønbech d. 12 August 1804
- 3 Peder Brentzen Sott. P. C. Grønbech d. 19 Juni 1803.
- 4 Jens Olsen Sott. P. C. Grønbech d. 8. Januari 1804
- 5 Lars Pålstrup Sott. P. C. Grønbech d. anden Kund. d. 1802.
- 6 Ane Kirstine ^{Peters} Nielsen Sott. P. C. Grønbech d. 3 Marti 1805
- 7 Marie Marcusdatter Sott. P. C. Grønbech d. 19 Nov. 1804
- 8 Ane Magrete Thomasdatter Sott. P. C. Grønbech d. 9 Dec. 1804
- 9 Signe Margrete Siversdatter Sott. P. C. Grønbech d. 16 Dec. 1804
- 10 Karen Marie Davidsensdatter Sott. P. C. Grønbech d. 9 Febr. 1805
- 11 P. C. Kirstine Andersdatter Sott. P. C. Grønbech d. 20 Octob. 1805
- 12 Malene Kirstine Larsdatter Sott. P. C. Grønbech d. 27 Jan. 1805
- 13 Karen Magrete Pedersdatter Sott. P. C. Grønbech d. 23 Febr. 1805

P. C. Grønbech
d. 22 November 1819.

L. J. Grønbech
Grønbech

De
Gjættede. H. C. Grønbech & Jensen!

P. C. Grønbech d. 31 Dec. 1819

Grønbech

Læres Faggenstige og Formaaendelse
Lærens Lærers Lyfjælske, som færdig

1827
E.C.P. 155

Jeg har den ære at have modtaget
Mandag den 2de December 1819
betragtning af den af Dem indkomne
Brev af den 26de p. M. med
Bekendtgørelse af den af Dem indkomne
Bilag til den af Dem indkomne
Bilag til den af Dem indkomne
Bilag til den af Dem indkomne
Bilag til den af Dem indkomne

Den 2de December 1819
Jeg er allerbegjærligst, at have for sin
Brev for godt accept Tillykke i den
gyltige Guldbrød.

erbedigt
Jensen

Fr. Bispe og Menter
Procurator af Dannebrog.

Jeg har den ære at have modtaget
Brev af den 26de p. M. med
Bilag til den af Dem indkomne
Bilag til den af Dem indkomne
Bilag til den af Dem indkomne
Bilag til den af Dem indkomne

Att. Ned

om nogen Ansøgning er i afsigt naar indgaaet natid til J. M. Majestæt Kongen, eller til den Kongl. Collegium, som er for fundet afgjort.

Den 31de December 1819.

J. A. er af mig til Hans Majestæt Kongen og de Kongelige Collegier eller indgaaet nogen Ansøgning, og Offentligt medkommende, som er for fundet afgjort. (Nylars Forordning, 31 Dec. 1819.)

Af mig er i J. A. ingen Ansøgning indgaaet, som kan til Hans Majestæt Kongen eller Kongl. Collegium, som er for fundet afgjort. (Blomman expederet. 31 Dec. 1819.)

Jeg er af mig til Hans Majestæt Kongen og de Kongelige Collegier eller indgaaet nogen Ansøgning, og Offentligt medkommende, som er for fundet afgjort. (Blomman expederet. 31 Dec. 1819.)

Uden at jeg er af mig nogen Ansøgning indgaaet, som kan til Hans Majestæt Kongen eller Kongl. Collegium. (Blomman expederet. 31 Dec. 1819.)

Uden at jeg er af mig nogen Ansøgning indgaaet, som kan til Hans Majestæt Kongen eller Kongl. Collegium. (Blomman expederet. 31 Dec. 1819.)

Uden at jeg er af mig nogen Ansøgning indgaaet, som kan til Hans Majestæt Kongen eller Kongl. Collegium. (Blomman expederet. 31 Dec. 1819.)

Uden at jeg er af mig nogen Ansøgning indgaaet, som kan til Hans Majestæt Kongen eller Kongl. Collegium. (Blomman expederet. 31 Dec. 1819.)

Uden at jeg er af mig nogen Ansøgning indgaaet, som kan til Hans Majestæt Kongen eller Kongl. Collegium. (Blomman expederet. 31 Dec. 1819.)

Uden at jeg er af mig nogen Ansøgning indgaaet, som kan til Hans Majestæt Kongen eller Kongl. Collegium. (Blomman expederet. 31 Dec. 1819.)

Uden at jeg er af mig nogen Ansøgning indgaaet, som kan til Hans Majestæt Kongen eller Kongl. Collegium. (Blomman expederet. 31 Dec. 1819.)

Ingen Aufzeichnung, auf Befehl des H. H. G. Allerg. Majestät
ambassadeur in London, am, den 31. Dec. 1819
in London bei Seine Majestät Königin Viktoria in St. Petersburg
für die Justizminister. Gernbeck p. a. i. Valona
Proe Professor am 31. Dec. 1819

Als ich am 31. Dec. 1819 in London angekommen bin, habe ich
sogleich die Befehle des H. H. G. Allerg. Majestät Königin
ambassadeur in London, am, den 31. Dec. 1819
in London bei Seine Majestät Königin Viktoria in St. Petersburg
für die Justizminister. Gernbeck p. a. i. Valona
Proe Professor am 31. Dec. 1819

Ueber die Befehle des H. H. G. Allerg. Majestät Königin
ambassadeur in London, am, den 31. Dec. 1819
in London bei Seine Majestät Königin Viktoria in St. Petersburg
für die Justizminister. Gernbeck p. a. i. Valona
Proe Professor am 31. Dec. 1819

Ich habe den 31. Dec. 1819 um 10 Uhr die Befehle des H. H. G. Allerg. Majestät Königin
ambassadeur in London, am, den 31. Dec. 1819
in London bei Seine Majestät Königin Viktoria in St. Petersburg
für die Justizminister. Gernbeck p. a. i. Valona
Proe Professor am 31. Dec. 1819